

BE! ZÁRKÓZÁS!

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 14. szám, 2018. április 6.

Egy reggeli rádióműsorban (*Civil*, március 28.) Csepeli György kőszegi élményeiről beszélt. Fellelkesítette, hogy a városban az utcákon a házak előtt ki van téve a portéka, nem figyelik, fizet-e az elcsábuló, s a dolog működik. Bízna az emberek a másokban. Valóban: hangulata, bája van az ottani létnek; e jelenség igencsak hozzájárul ahhoz, hogy „nem odavalósiként” is élvezzük e nyugat-magyarországi miliót.

Ugyane reggelen ugyanott megszólaltatott Újpest fideszes polgármestere. Kis kitérőt követően rátért a lényegre: a „migránsokra”. Büszkén ismételte az *Újpesti Napló*ban megjelent vele készült interjú részletét: „Ezért fordulok levélben minden újpesti területen induló országgyűlési jelölthöz. A levélben arra kérem őket, hogy adjanak az újpestieknek írásos garanciát arra, hogy amennyiben parlamenti képviselők lesznek, semmilyen módon nem támogatják, nem szavazzák meg azt, hogy bárki is migránsokat telepítsen Újpestre.”

Újpest bizonyára retteg, így nem véletlen, hogy a polgármester egy hasonlaltal is megerősíti kérelmét: amikor elmegyünk otthonról, bezárjuk az ajtót, hisz nem szeretnénk, ha idegenek hatolnának be lakásunkba. Azt pedig végképp nem szeretnénk, ha a hűtőnkből is dézsmálnának. (Elnézést a nem szó szerinti idézésért. Bár lehet, hogy így jobban jár a polgármester.)

Mit lehet ehhez hozzátenni? Kiránduljon kicsit Újpest első embere? Nézzen szét szeretett hazájában? Attól tartok, felesleges. Ő bizonyára Kőszegen is csak törököket (1532) látna.